

Brev fra Susan.

Hvad fortæller teksten om Susans liv?

Skriv derefter om din egen skolegang og opvækst.

☀ ☀ ☀ UGEBLADETS BREVKASSE ☀ ☀ ☀

Min far fik job i Østen, da jeg var to år, og min mor og jeg fulgte med. Jeg blev passet af en barnepige, mens min mor kedede sig. Så kom min lillebror til. Efter nogle år fik min mor noget at bestille også, og min bror og jeg var det meste af tiden overladt til tjenestefolkene.

Vi kendte ikke til andet, og på mange måder havde vi da en god barndom. Men det var ikke som herhjemme, hvor børn frit kan færdes. Vi skulle følges til og fra alt. Vores kammerater var andre udenlandske børn, hvis forældre også var udstationeret.

En af fordelene ved at vokse op ude er, at man lærer engelsk lige så godt som dansk. Men jeg synes også, man bliver rodløs.

Da jeg var 14, rejste mine forældre tilbage til Danmark, og vi skulle begynde forfra. Jeg savnede mine kammerater og havde svært ved at tilpasse mig, selvom jeg kendte Danmark fra de årlige sommerbesøg. Som 14-årig har man stærkt brug for venner og veninder, men det var utrolig vanskeligt for mig at finde nogen. Jeg var både dansker og udlænding, samtidig med at jeg hverken var det ene eller det andet.

Efter mit eget ønske kom jeg i en almindelig dansk skole. Jeg var træt af det internationale liv, ville gerne være en ganske almindelig dansk teenager. Jeg var

bare ikke almindelig. Jeg havde en helt anden verden bag mig, som ustandselig stak frem. Jeg så alting i et helt andet perspektiv end mine danske klassekammerater. Jeg beherskede engelsk, og i øvrigt var der ind imellem problemer med mit danske. Men det største problem var, at jeg ikke kunne komme ind i de klikker, som var i skolen. Selvom jeg blev accepteret og lærte nogen at kende, var det nye bekendtskaber. Vi havde ikke nogen fælles fortid. Jeg følte mig ensom, anderledes og udenfor.

Jeg overlevede dog. Fik min studentereksamen og er i dag i gang med en uddannelse, men jeg er stadig ikke rodfæstet i Danmark. Jeg elsker landet og kunne ikke drømme om at forlade det. Alligevel har jeg en fornemmelse af at stå med et ben hvert sted. Jeg tror ikke den nogensinde forlader mig.

Jævnlige møder jeg mennesker, som synes, det må have været eventyrligt at have boet så mange år i et fjernt land. De finder mig interessant og vil høre om min barndom derude. Men jeg synes ikke det var det rene eventyr, og ofte er jeg fristet til at lyve om min fortid, så jeg slipper for at fortælle.

Hvis jeg en dag får børn, vil jeg lade dem vokse op i Danmark. De skal ikke have to fædre-

lande. Hvis det endelig skulle være, ville jeg i hvert fald sørge for at blive i udlandet, til de blev voksne. Jeg var i den mest følsomme alder, da jeg skiftede land og dermed identitet. Min lillebror kom lettere over det. Måske fordi han var det yngre. Måske fordi han kom i en international skole. Måske fordi han var en dreng. Der kan være så mange årsager. Vores forældre var godt klar over, at det kunne blive svært. Det var i øvrigt ikke uden vanskeligheder for dem. Men de flyttede hjem, fordi de syntes, vi skulle nå at opleve Danmark, inden vi blev voksne. I dag forstår de, at de burde være rejst hjem et par år tidligere, men de trivedes derude, og det hele skulle naturligvis passe sammen. Job, bolig osv.

Siden vi flyttede hjem, har vi været på ferie derude nogle gange. Det var rart at gense stedet, men samtidig oplevede jeg, at jeg som gæst igen følte mig anderledes og udenfor. Når der går år imellem, og man blot kommer på besøg, har ens gamle venner udviklet og ændret sig. Man er ikke længere tæt på dem, og i første omgang bliver man skuffet, fordi man har en forventning om, at alt er ved det gamle. At man kan træde ind og fortsætte der, hvor man slap.

Under alle omstændigheder har min opvækst modnet mig. Jeg står ikke med urealistiske forventninger til livet. Jeg synes, jeg kender så mange nuancer af det, at jeg er rimeligt godt rustet. Susan 21 år.

Et billede

Se på billedet og skriv en historie om drengen.

Før du skriver, kan du tænke over følgende spørgsmål:

- Hvilket sprog taler han? - Hvordan er hans humør? - Er han alene?
- Hvad er der i tasken? - Hvad tænker han på? - Hvad gjorde han for en time siden?

